

בית משפט השלום בחיפה

14 בפברואר 2012

תיק פלילי 10672-12-08 מדינת ישראל נ' יוגב אלימלך

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

בעניין: **מדינת ישראל**
 באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המאשימה

נגד

יוגב אלימלך
 באמצעות ב"כ עו"ד גב' יהל בן-עובד

הנאשם

גזר - דין

1. הנאשם, שבכל זמן רלבנטי לכתב האישום שימש כשוטר במשטרת ישראל, הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע מספר עבירות שעניינן החזקת פרסומי תועבה, בהתאם לאיסור שבסעיף 214(ב3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בכך שהחל משנת 2007 ובאופן רצוף עד ליום 2.4.08, שמר והחזיק במחשבו סרטים המציגים דמויות של קטינים בעירום, ואף מקיימים יחסי מין, אותם אסף ממקורות שונים ברשת האינטרנט, וכי ביום 2.4.08 הכיל מחשבו 25 פרסומי תועבה, ובהם דמויות של קטינים.

2. בטרם טיעוני הצדדים לעונש, הוריתי לשירות המבחן להכין ולהגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, ואכן הוגש תסקיר, בו סקרה קצינת המבחן את מצבו האישי, המשפחתי והתעסוקתי של הנאשם, וכן את התפתחותו המינית. קצינת המבחן ציינה בתסקיר, שהנאשם טען בפניה שהצפייה בחומר הפדופילי, ושמירתו במחשבו, נעשו על ידו בתום לב וללא כל כוונה פלילית, והוסיפה שהנאשם מתקשה לגעת בתכנים קשים וכואבים בחייו בכלל, וסביב התנהגותו המינית בפרט, וכי תיאוריו מאופיינים בחוסר אותנטיות ובטשטוש רב. עוד נכתב, שהנאשם אינו מודע לקיומם של קווים תוקפניים באישיותו, והגיעה למסקנה לפיה קיים סיכון גבוה להישנות העבירות על ידו, זאת בשל אי-קבלת אחריות למעשיו, העדר אמפטיה לנפגעי מעשיו, אי התאמתו להשתלבות בהליך טיפולי, העדר צורך פנימי בשינוי ועוד. בסוף התסקיר המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה ומוחשית שיהא בה כדי לחדד עבורו את ההשלכות של התנהגות עוברת גבול בעתיד.

בית משפט השלום בחיפה

14 בפברואר 2012

תיק פלילי 10672-12-08 מדינת ישראל נ' יוגב אלימלך

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

3. הנאשם לא השלים עם מסקנות תסקיר שירות המבחן, והגיש מטעמו שני מסמכים – האחד, תסקיר מטעם אותו שירות מבחן, בנוגע לתיק אחר שהתנהל נגדו בבית משפט השלום בעכו, והמסמך האחר הוא – חוות דעת והערכת מסוכנות מטעם ד"ר לנדא ליאוניד, פסיכיאטר מומחה.

4. בנוגע לתסקיר שירות המבחן שהוגש בבית משפט השלום בעכו, ונושא את התאריך 24.3.08, דהיינו בסמוך מאוד למועד סיום ביצוע העבירות שבתיק שבפניי, נכתב, בין היתר, שהנאשם רגיש יותר להשלכות מעשיו ולאפשרות הפגיעה שלו באחר, וכי קצינת המבחן לא התרשמה מאפיונים עבריינים או אלימים באישיותו של הנאשם, והמליצה בסוף התסקיר על הימנעות מהרשעה. תסקיר זה אינו עולה בקנה אחד עם התסקיר שהוגש בתיק נשוא גזר דין זה – בראשון, שהוגש לעכו, נכתב שהנאשם רגיש להשלכות מעשיו ולאפשרות הפגיעה שלו באחר, ואילו בתסקיר השני, שהוגש בתיק זה, נכתב שהנאשם אינו מגלה מודעות לקווים התוקפניים שבאישיותו. בתסקיר הקודם המליצה קצינת המבחן להימנע מהרשעה, ואילו בתסקיר הנוכחי המליצה על הטלת ענישה קונקרטית ומוחשית – אמנם אין מדובר בעבירות זהות, שהרי בתיק הראשון דובר בעבירת אלימות תוך כדי ביצוע תפקידו כשוטר, ואילו בתיק שבפניי מדובר בהחזקת סרטי פדופיליה, אך עדיין יש לתת את הדעת להבדל שבין שני התסקירים, במיוחד לאור העובדה, שהתסקיר הקודם הוגש כשבוע לפני תום ביצוע העבירות על-ידי הנאשם, שנמשכו למעלה משנה. הביקורת אודות תסקיר שירות המבחן באה גם מכיוונו של ד"ר ליאוניד, כפי שיפורט בהמשך.

5. המסמך השני שהוגש לעיוני מטעם ב"כ הנאשם, כאמור, הינו חוות דעת והערכת מסוכנות, מטעם ד"ר לנדא ליאוניד, שאף העיד בפניי ונחקר על חוות דעתו. ד"ר ליאוניד הינו אחד מהמומחים שמונו ע"י שר הבריאות ושר הרווחה, לשמש כמערך מסוכנות לפי סעיף 5 לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, תשס"ו-2006, כך שהינו בר-סמכא בקביעת מסוכנותו המינית של אדם. בחוות דעתו התייחס ד"ר ליאוניד למסמכים שעמדו לרשותו, כולל כתב האישום ותסקירי שירות המבחן שפורטו על ידי לעיל, וכן לפרטים אנמנסטים, להרגליו המיניים ולהתייחסות הנאשם לעבירה נשוא תיק זה. המומחה כתב את התרשמותו הקלינית, קיים דיון, בסופו הגיע למסקנה, שבעניינו של הנאשם מדובר ב"האבופיליה" ולא ב"פדופיליה", דהיינו במשיכה לילדות בגיל טרום ואחרי התבגרות. בהערכת המסוכנות כתב המומחה אודות הפקטורים ששימשו אותו בקביעת הערכתו, והגיע למסקנה לפיה רמת מסוכנותו המינית של הנאשם הינה נמוכה עד מאוד, זאת בהתאם לשילובם של גורמים

בית משפט השלום בחיפה

14 בפברואר 2012

תיק פלילי 10672-12-08 מדינת ישראל נ' יוגב אלימלך

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

הסטאטיים וגורמי סיכון דינאמיים, המבוססים על הספרות המקצועית בתחום הערכת המסוכנות המינית, ובהתאם להתרשמותו הקלינית מהנאשם. בעדותו בפניי חזר המומחה על הכתוב בחוות דעתו, ובחקירתו הנגדית חידד נקודות רבות, ולא עלה בידי ב"כ המאשימה לקעקע את קביעותיו. התרשמתי מד"ר ליאוניד, שהמדובר במומחה המכיר היטב את תחום עיסוקו, בהערכת מסוכנות מינית. עדותו היתה עקבית ורציפה, ואני נותן אמון מלא בדבריו, כולל במסקנתו שהובאה לעיל.

6. לאחר סיום טיעוני באי-כוח הצדדים, ובטרם גזירת דינו, דיברפ הנאשם בפניי, תוך שלקח אחריות מלאה על מעשיו, תיאר את השינוי שחל אצלו מאז ביצוע העבירות, והבטיח שמעשים כאלה, כמו גם מעשים פורצי חוק אחרים, לא יישנו על ידו. התרשמתי שאכן הנאשם למד את הלקח ממעשיו, הפנים את חומרתם ואת האיסור שבהם, ואני מקבל את דבריו ואת חרטתו כדברי אמת. בכך שותף אני למסקנת מומחה הנאשם, ד"ר ליאוניד, בדבר העדר המסוכנות העתידית להישנות העבירות, ואני דוחה את מסקנת קצינת המבחן, בדבר קיום סיכון גבוה להישנות העבירות, ומעדיף על פניה את מסקנת ד"ר ליאוניד.

7. ב"כ המאשימה, בטיעוניו לעונש, התייחס לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעה אחת מיום 16.4.08, בעבירת אלימות, בגינה נדון למאסר מותנה ולתשלום קנס ופיצוי למתלונן. התובע הדגיש את החומרה שבמעשי הנאשם, ואת הסכנה שמעשים כגון אלה עלולים לעודד יצירת סרטי פדופיליה וניצול ילדים לצורך תעשייה זו. בסוף טיעוניו עתר ב"כ המאשימה להטלת מאסר בפועל של ממש ומאסר מותנה, תוך שהציג לעיוני שלושה פסקי דין, בהם הוטלו מאסרים לריצוי בעבודות שירות. לדברי ב"כ המאשימה, הנאשם שבפניי בחר לנהל את משפטו, על כן יש לראות במקרהו כחמור יותר מאותם שלושה מקרים שהציג לעיוני. ב"כ המאשימה ביקש שלא לייחס משקל גדול לעובדה, שבחלק מאותם פסקי דין דובר על עשרות אלפי תמונות פדופיליה, לעומת 25 קבצים שהנאשם שבפניי החזיק.

8. ב"כ הנאשם ביקשה לדחות את הכתוב בתסקיר שירות המבחן, ולאמץ את הכתוב בחוות הדעת שהוכנה ע"י ד"ר ליאוניד. עוד ביקשה לבחון את הכתוב בתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית משפט השלום בעכו, ולהבדלים המהותיים שבינו ובין התסקיר נשוא תיק זה. עוד נטען אודות הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מהרשעתו, לעובדה שהוא שימש שוטר במשטרת ישראל, ופוטר בעקבות הרשעתו בעבירת אלימות בבית משפט השלום בעכו, ובסוף טיעוניה עתרה ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת מרשה, בשל הנזק הצפוי להמשך העסקתו בעתיד, כתוצאה מהרשעתו בעבירה נשוא תיק זה. ב"כ הנאשם הגישה לעיוני

בית משפט השלום בחיפה

14 בפברואר 2012

תיק פלילי 10672-12-08 מדינת ישראל נ' יוגב אלימלך

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

רשימת פסקי דין, מהם עולה שבתי המשפט נמנעו מהרשעת נאשמים בעבירות דומות, ולכל היותר הסתפקו בעונש מותנה ובקנס בסכום של אלפי שקלים.

9. העבירה בה הורשע הנאשם הינה עבירה מסוג עוון, ולא מסוג פשע, כהגדרת המחוקק, ובתי המשפט גזרו על נאשמים בתיקים מעין אלה, כפי שהוצג לי ע"י באי-כוח הצדדים, עונש עתידי, ולכל היותר עונש של מאסר שרוצה בעבודות שירות. אין להקל ראש בעבירות מעין אלה, שהרי החזקת חומר פדופילי משמעותו עידוד תעשייה בזויה מעין זו, המנצלת את תום ליבם של קטינים, לצורך צילומים פדופיליים, והכל במטרת רווח למארגנים, תוך רמיסת זכויות הילדים.

10. העונש הראוי לנאשמים המורשעים בחזקת חומר פדופילי הוא עונש של 6 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, והשאלה העולה היא, האם במקרהו של הנאשם שבפניי יש להטיל את העונש הראוי הנ"ל, או שמא קיימות נסיבות מיוחדות, שיש בהן כדי לסטות מעונש ראוי זה, עד כדי ביטול הרשעתו, כבקשת באת-כוחו.

11. בית המשפט העליון קבע את ההלכה בנוגע להימנעות מהרשעת נאשמים, ובפסק דינה של כבוד השופטת דורנר, ב-ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3), 337 נקבע:

" הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: האחד - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, והשני - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעת הנאשם מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל ".

לפני מתן פסק דינה של השופטת דורנר, התייחס הנשיא שמגר לסוגיית אי-ההרשעה, וזאת בתיק בר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל, בכותבו:

"בעקבות ההודאה בעובדות או בעקבות המסקנה השיפוטית שעבירה פלונית הוכחה כדבעי לאור הראיות שהובאו בפני בית המשפט, גם באה בדרך כלל ההכרעה לפיה יש להרשיע את הנאשם. רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה, נוקט בית המשפט לפעמים בחלופה של הטלת מבחן ללא הרשעה. ההימנעות מן ההרשעה הופכת, כמובן, באופן

בית משפט השלום בחיפה

14 בפברואר 2012

תיק פלילי 10672-12-08 מדינת ישראל נ' יוגב אלימלך

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

תיאורטי לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ובתי המשפט אינם נוהגים לראות בחרטה בלבד עילה ליצירתה של הבחנה בין פלוני לפלמוני שעבר אותה עבירה בנסיבות דומות " .

12. בפסקי דין אלה, כמו גם באחרים, התייחס בית המשפט העליון לאופן הפעלת שיקול הדעת בסוגיית ההימנעות מהרשעת נאשמים, וקבע הנחיה, במישור הנורמטיבי, לגבי אופן הפעלת הסמכות של הימנעות מהרשעה, תחת העיקרון שענישה היא לעולם אינדיבידואלית. במקרהו של הנאשם שבפניי, לא ניתנה המלצה מטעם שירות המבחן להימנעות מהרשעתו, ובנוסף – לא שוכנעתי בדבר קיומו של אינטרס שיקומי העלול להיפגע כתוצאה מהותרת ההרשעה, כפי שקבעתי בהכרעת הדין. במצב דברים זה מגיע אני למסקנה, לפיה לא התקיימו בעניינו של הנאשם הדרישות המאפשרות את ביטול הרשעתו, ואני דוחה בקשה זו, ומותיר את ההרשעה על כנה.

13. לעניין העונש שיש להטיל על הנאשם, לקחתי בחשבון את מספר הסרטים המועט שהוחזקו במחשבו של הנאשם, זאת לעומת מקרים אחרים בהם הוחזקו מאות, אלפי ועשרות אלפי סרטים. עוד לקחתי בחשבון את העובדה, שהנאשם שימש משך כ-17 שנים כשוטר במשטרת ישראל, וכי הוא פוטר בעקבות הרשעתו בעבירת אלימות, וכעת עוסק הוא כחוקר בפרטי. לקחתי גם בחשבון את העובדה, שהסכנה הנשקפת מהישנות מקרים כאלה בעתיד הינה נמוכה, אם בכלל קיימת, זאת בהסתמכי על חוות דעתו של ד"ר ליאוניד, ועל הערכת המסוכנות שערך לנאשם, ושאותה אימצתי, כאמור. עוד לקחתי בחשבון את העובדה, שהעבירות בוצעו ע"י הנאשם לבדו, בתחום ביתו, והתמונות הוחזקו במחשבו האישי ולא הופצו. לקחתי גם בחשבון את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ועד היום, דהיינו משך כארבע שנים, בהם שהה הנאשם בחוסר וודאות בשל המתנתו לסיום משפטו. מנגד, לקחתי בחשבון לחומרה את העובדה, שלנאשם הרשעה אחת בפלילים, הגם שהרשעה זו היא בעבירה שונה והיא ניתנה לאחר סיום ביצוע העבירות שבתיקן, ואת הצורך בהטלת ענישה הולמת למחזיקי חומר פדופילי, בשל הסכנה הטמונה במעשים מעין אלה. עוד לקחתי בחשבון את כל יתר השיקולים והטיעונים, כפי שאלה הועלו ע"י ב"כ המאשימה.

14. ב"כ המאשימה ביקש לזקוף לחובת הנאשם את העובדה, שהוא בחר לנהל את משפטו עד תום, ולאבחנו אגב כך מאותם מקרים בהם הודו הנאשמים ולקחו אחריות על מעשיהם. אמנם אדם המודה מייד בביצוע העבירות, עשוי ליהנות מהקלה מסוימת בעת קביעת עונשו,

בית משפט השלום בחיפה

14 בפברואר 2012

תיק פלילי 10672-12-08 מדינת ישראל נ' יוגב אלימלך

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

ואולם, זכותו של כל אדם לנהל את משפטו, ואל לו לבית המשפט להחמיר עם נאשם רק בשל העובדה שהוא בחר לנצל את זכותו החוקית לניהול משפטו.

15. לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים והשיקולים, כולל התרשמותי מהנאשם, כפי שזו פורטה לעיל, החלטתי לסטות מהענישה הראויה בגין מעשים כגון אלה, ולהסתפק בהותרת ההרשעה על כנה, בצירוף עונש של מאסר מותנה וקנס – ענישה שיש בה כדי לאזן נכונה בין האינטרסים השונים לצורך קביעת העונש הראוי במקרה ספציפי זה.

16. סוף דבר, ולאחר ששקלתי את מכלול הנתונים והשיקולים, אני דן את הנאשם לעונשים אלה:

(א) 6 חודשי מאסר על תנאי, אשר יופעלו אם יעבור הנאשם תוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע בתיק זה.

(ב) קנס ע"ס 5,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים, ע"ס 2,500 ₪ כל אחד, בתאריכים 15.3.12 ו- 15.4.12.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ב, 14 בפברואר 2012, במעמד כל הצדדים.

זאיד פלאח, שופט